

hed for se denne type annoncering, men mere om annonceringen primært er rettet mod andre sundhedspersoner inden for samme virksomhedsområde.

Til § 5

§ 5 indeholder en række tilsynsbestemmelser vedrørende tilsynet med udøvelsen af reklamering efter lovforslaget.

Det er i stk. 1 anført, at Sundhedsstyrelsen fører tilsyn med udøvelsen af reklamering efter denne lov. Som led i tilsynet med autoriserede og ikke-autoriserede sundhedspersoner inden for sundhedsvæsenet har Sundhedsstyrelsen den sundhedsfaglige kompetence og indsigt vedrørende de enkelte sundhedspersoners virksomhedsområde, hvilket efter regeringens opfattelse giver Sundhedsstyrelsen de nødvendige faglige forudsætninger for i relation til lovforslagets bestemmelser at vurdere lovligheden af de enkelte sundhedspersoners reklameringer. Tilsynet med de gældende reklameregler i de enkelte autorisationslove er også i dag tillagt Sundhedsstyrelsen.

Efter stk. 2 kan Sundhedsstyrelsen komme med vejledende udtalelse omkring en konkret sag om overtrædelse af reglerne, eller Sundhedsstyrelsen kan søge iværksat sanktioner efter lovens straffebestemmelser. Baggrunden for bestemmelsen om, at Sundhedsstyrelsen i relation til konkrete sager kan give udtryk for sin opfattelse af sagen, er, at styrelsen derved får mulighed for på linie med Forbrugerombudsmandens kompetence efter markedsføringsloven at udtale sig om konkrete sager for derigennem at bringe en eventuel ulovlig reklamering til ophør, bl.a. i tilfælde hvor reklameringens adgang har været vanskelig at afgrænse. Regeringen finder, at man derved løbende kan etablere en fast praksis for saglig, nøgtern og fyldestgørende reklamering på de enkelte virksomhedsområder, uden at man nødvendigvis behøver at bringe alle sager videre til domstolene.

Efter stk. 3 kan Sundhedsstyrelsen fastsætte nærmere regler for reklameringens adgang efter bestemmelserne i loven. Sundhedsstyrelsen får hermed en bemyndigelse til som led i sin tilsynsvirksomhed – typisk i samarbejde med vedkommende brancheområde – at fastsætte nærmere regler for reklameringens adgang inden for de forskellige virksomhedsområder eller vedrørende de særlige undtagelsesområder, som er angivet i lovens § 4.

Psykologer og autoriserede psykologer er også omfattet af lovens anvendelsesområde. Efter lov nr. 494 af 30. juni 1993 om psykologer m.v. er det dog

Psykolognævnet og ikke Sundhedsstyrelsen, der fører tilsyn med psykologer. Det er derfor i stk. 4 fastsat, at Psykolognævnet også skal føre tilsyn med psykologers reklameringer efter denne lov, og at Psykolognævnet som led i tilsynet på linie med Sundhedsstyrelsen kan give udtryk for sin opfattelse af sagen eller søge iværksat sanktioner efter lovens § 6, stk. 1, samt udsende nærmere regler om psykologers reklamering efter bestemmelserne i denne lov.

Til § 6

Efter stk. 1 straffes overtrædelse af bestemmelserne i § 3 med bøde. Strafferammen for overtrædelse af de angivne reklameringer svarer til, hvad der i dag gælder som strafferamme for overtrædelse af reklameringreglerne i de respektive autorisationslovgivninger.

Stk. 2 angiver, at der i forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. Sundhedsstyrelsen og Psykolognævnet har dermed adgang til at fastsætte bødestraf i forskrifter, som de udfærdiger i medfør af lovens § 5, stk. 3 og 4.

Stk. 3 er en standardbestemmelse, som sikrer, at også selskaber m.v. (juridiske personer) kan pålægges bødestraf, såfremt de overtræder lovens bestemmelser. Med bestemmelsen sikres det, at også reklamering, som foretages af andre end de enkelte sundhedspersoner vil kunne straffes med bøde for overtrædelse af bestemmelser i loven. Den reklamering, som på vegne af en eller flere sundhedspersoner foretages af et selskab eller en virksomhed, som det f.eks. gælder for de store optikerkæder, vil således også kunne retsforfølges, i den udstrækning selskabet eller virksomheden som sådan overtræder lovens bestemmelser.

Til § 7

Loven træder efter bestemmelsen i stk. 1 i kraft den 1. september 1997. Efter stk. 2-9 ophæves samtidig de gældende reklameringer i de respektive autorisationslovgivninger. Dette gælder også den særligt i lægelovens § 26, stk. 2, indeholdte reklameringregulering for de ikke-autoriserede sundhedsgrupper.

Til § 8

I bestemmelsen er det fastsat, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven kan sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.